

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא?												קעא.
עדים כותבין אפילו עשרה שטרות על שדה אחת	והא אמר רב יהודה אמר רב:									◊		קעא.
בשטר מתנה	רב יוסף:										!	קעא.
בשטר שאין בו אחריות.	רבה:										!	קעא.
מאי ברייתא?											^	קעא.
הרי שהיו נושין בו אלף זוז, ופרע מהן חמש מאות זוז - עדים מקרעין את השטר וכותבין לו שטר אחר מזמן ראשון, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										◊ ■ !	קעא.
שטר זה יהא מונח במקומו ויכתבו שובר ומפני שני דברים אמרו כותבין שובר: אחת, כדי שייכוף לפרועו, ואחת, כדי שיגבה ראשון.	רבי יוסי:										◊ ■ !	קעא.
והא רבי יהודה נמי מזמן ראשון קאמר											◊	קעא.
אי מזמן ראשון קאמרת - פליגנא עלך בחדא, אי מזמן שני קאמרת - פליגנא עלך בתרתי.	הכי קאמר ליה ר' יוסי לרבי יהודה:										!	קעא.
שטר שזמנו כתוב בשבת או בעשרה בתשרי - שטר מאוחר הוא וכשר, דברי ר' יהודה	תנו רבנן: [רבי יהודה]										◊ ■	קעא.
פוסל	רבי יוסי:										◊ ■	קעא.
והלא מעשה בא לפניך בצפורי והכשרת	אמר לו רבי יהודה:										◊	קעא.
כשהכשרתי - בזה הכשרתי.	אמר לו: [רבי יוסי]										!	קעא.
והא רבי יהודה נמי בזה קאמר											◊	קעא.
הכל מודים, שאם הוזקקו לעונתו של שטר, ונמצאת עונתו מכוונתו בשבת או בעשרה בתשרי - ששטר מאוחר הוא וכשר, לא נחלקו אלא בשטר מאוחר בעלמא	רבי פדת:										!	קעא.
דברי יהודה לטעמיה											!	קעא:
אין כותבין שובר	דאמר: [רבי יהודה]										■ !	קעא:
ולא נפיק מיניה חורבא											!	קעא:
ורבי יוסי לטעמיה											!	קעא:
כותבין שובר	דאמר: [רבי יוסי]										■ !	קעא:
ונפיק מיניה חורבא.											!	קעא:
אפילו למ"ד כותבין שובר, הני מילי אפלאג, אבל אכוליה לא.	רב הונא בריה דרב יהושע:										■	קעא:
ולא היא, אפי' אכוליה כתבינן											■	קעא:
כי הא דרב יצחק בר יוסף הוה מסיק ביה זוזי ברבי אבא, אתא לקמיה דרבי חנינא בר פפי											○ ■	קעא:
הב לי זוזי	אמר ליה: [רב יצחק בר יוסף]										○ ■	קעא:
הב לי שטראי ושקול זוזך	אמר ליה: [רבי אבא]										○ ■	קעא:
אמר ליה: שטרך אירכס לי, אכתוב לך תברא	אמר ליה: [רב יצחק בר יוסף]										○ ■	קעא:
אין כותבין שובר	אמר ליה: [רבי אבא], הא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:										■ ◊ ■	קעא:
מאן יהיב לן מעפריה דרב ושמואל רמינן בעיינין	אמר: [רבי חנינא בר פפי]										!	קעא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כתבין שובר.	הא רבי יוחנן והא ריש לקיש דאמרי תרוייהו:	■	!									קעא:
כתבין שובר.	וכן כי אתא רבין אמר ר' אילעא:									■		קעא:
ומסתברא דכותבין שובר, דאי סלקא דעתא אין כותבין שובר, אבד שטרו של זה - יאכל הלה וחדי?										■		קעא:
ואלא מאי? כותבין שובר, אבד שוברו של זה - יאכל הלה וחדי?	מתקוף לה אביי:		⚡									קעא:
אין, עבד לזה לאיש מלוה.	א"ל רבא:		!									קעא:
שטרי חוב המקדמין פסולין, והמאוחרין כשרין.	תנן התם:										■	קעא:
לא שנו אלא שטרי הלואה, אבל שטרי מקח וממכר - אפילו מאוחרין נמי פסולין מ"ט? זימנין דמזבין ליה ארעא בניסן וכתוב ליה בתשרי, ומתרמי ליה זוזי בניי וזבין ליה מיניה, וכי מטי תשרי מפיך ליה ואמר ליה: הדר זבנתה מינך.	רב המנונא:										■	קעא:
אי הכי, שטרי הלואה נמי, זמנין דיוזף בניסן וכתוב ליה שטרא בתשרי, ומתרמי ליה זוזי בניי ופרע ליה, ואמר ליה: הב לי שטרא, וא"ל: אירכס לי, וכתוב ליה תברא, וכי מטי זמניה מפיך ליה וא"ל: הני השתא הוא דיוזפת מינאי										⚡		קעא:
אין כותבין שובר.	קסבר: [רב המנונא]									■	!	קעא:
והאידנא דכתבין שטרי מאוחרין וכתבין תברא, בתר דאמר להו ר' אבא לספריה: כי כתביתו שטר מאוחרין, כתבו הכי: שטרא דנן לא בזמניה כתבניה אלא אחרנוהו וכתבנוהו.	רב יימר לרב כהנא, ואמרי לה רב ירמיה										■	קעא:
והאידנא דלא קא עבדינן הכי, בתר דאמר ליה רב ספרא לספריה: כי כתביתו הני תברי, אי ידעיתו זימנא דשטרא - כתבו, אי לא - כתבו סתמא, דכל אימת דנפיק לרעיה.	רב אשי לרב כהנא:										■	קעא: